

opføres, der skal ske en Genopførelse med større eller mindre Benyttelse af de endnu staaende store Bygningsrester. Ved denne Opgave maa der tages forskellige Hensyn, først Hensynet til, hvad der er praktisk nyttigt for den Brug, som skal gøres af Lokalerne, dernæst Hensynet til, hvad der tilfredsstiller Skønhedskravene, dernæst til, hvad der tilfredsstiller historiske Hensyn og Pietetshensyn, og endelig ogsaa Hensynet til Færdselsvejene over Slotsholmen. Dette Bundt af Hensyn gør, at Opgaven har været og endnu er meget vanskelig. Men foruden alt dette var der jo den store Vanskelighed i den Række Aar, hvori disse Tilløb bleve gjorte, at der ikke var den Overensstemmelse, der burde være mellem Regeringen og Folkerepræsentationen. Nu da Forsøgene ere genoptagne af den nuværende Regering med det Forslag, som foreligger, vil Opgaven kunne ventes løst. Thi den Vanskelighed, som Forholdet imellem Regeringen og Folkerepræsentationen tidligere lagde i Vejen, er lykkeligtvis hævet, og den Række af Forslag, som tidligere have været fremme og ere blevne bearbejdede, har vel ikke ført til en fyldestgørende Plan, men dog afgæret Meningerne en Del, saaledes at Banen er brudt for de endelige Planer. Det Forslag, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har forelagt, har, som jeg før sagde, nogen Afvigelse fra de tidligere, det afviger baade i Henseende til det lovtekniske og i Henseende til det bygningstekniske. I det lovtekniske afviger Forslaget deri, at medens de tidligere Forslag enten ere gaaede ud paa, at Christiansborg Slot skal genopføres efter foreliggende Planer, eller kun paa, at der skal tilvejebringes en Kommission og Planer, saa udtaler det foreliggende bestemt, at Christiansborg skal genopføres, men giver ved Siden deraf kun Bevilling af 33,000 Kr. til Tilvejebringelse af Planer dertil. Det forbeholdes udtrykkelig for senere Finanslove at bevilge Penge til Arbejdets Paabegyndelse og Fuldførelse. Udvalget billiger ganske dette. Udvalget har kun ønsket, at der skulde gives den Kommission, som bliver nedsat, en lidt større Handlefrihed, end Lovforslaget giver. De ærede Herrer vide jo, hvad der har været paa Tale gennem mange Aar, hvilke Formaal der har været Tale om at forene ved Bygninger paa Slotspladsen, og de vide ogsaa blandt andet, at der har været og endnu den Dag i Dag er Tale om og Ønske fra visse Sider om, at Højesteret om muligt kunde anbringes i de Bygninger,

som tilvejebringes paa Slotspladsen. Ved det Ændringsforslag, som af et Parti i Udvalget er stillet under Nr. 5, indføres en Bestemmelse, som giver Kommissionen en saadan Frihed, at den, om den finder det rigtigt, kan medtage Højesteret, om den vil. Det er ikke sagt, at dette er det eneste Punkt, den har Lov til at inddrage under sine Overvejelser foruden Repræsentationslokaler til Kongen og Rigsdagslokaler; der vil være Frihed til at overveje, hvilke offentlige Formaal der kan tilfredsstilles, deriblandt ogsaa det at tilvejebringe Lokaler for Højesteret. Hvad Bygningernes Anordning angaar, har Lovforslaget selv ikke der paa nogen Maade bundet Kommissionen. Der er i Anordningen til Lovforslaget givet en Antydning af, hvorledes det formentlig hensigtsmæssigt kunde gøres, men Lovforslaget paalægger ikke Kommissionen noget Baand, dette billiger Udvalget fuldstændigt, og Udvalget, som i den Tid, det har haft dertil, ikke har kunnet undgaa at overveje forskellige Muligheder, har ikke villet paalægge Kommissionen noget Baand.

De Forslag, som fra Udvalgets Flerparts Side blive stillede, og som jeg tillader mig at anbefale, ere Forslagene under Nr. 5, 7 og 12. Forslaget under Nr. 12 gaar egentlig kun ud paa at skaffe Rigsdagen en mere betryggende Garanti for dens senere Myndighed med Hensyn til hvad der maatte blive at bygge eller ikke at bygge. Der staar i Lovforslaget allerede, som det foreligger, at Midlerne skulle bevilges ved de aarlige Finanslove. Følgelig vil intet kunne paabegyndes uden efter Bevilling. Men man har i Udvalget fundet det hensigtsmæssigt eller haft et Ønske om, at der udtrykkelig skulde staa, at de Planer eller Overslag, der skulle tilvejebringes i Kommissionen, forelægges Rigsdagen til Beslutning, samt endvidere, at Bestemmelsen om Bevillingens Nødvendighed faar en mere skærpet Form, end den har i Lovforslaget. Dette er udtrykt i Ændringsforslaget under Nr. 12, som jeg tror, den højtærede Minister ikke har noget imod. Planerne og Overslagene ville altsaa, naar de ere tilvejebragte, være at forelægge Rigsdagen under en særskilt Sag som et Forslag til Beslutning af Rigsdagen om deres Godkendelse, eller hvilken Form man nu vil give Beslutningen. I alt Fald ville Planerne være at forelægge som en særskilt Sag og ikke blot som et oplysende Bilag til en Beslutning paa Finansloven. Med disse Ændringer, altsaa under Forslagene 5, 7 og